תורה אור • פרשת מקץ • מאמר 5

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית
/likuteitorah.com/he/torah-ohr/mikeitz/5

1 **כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. הנה מ"ש נראה אור יש בו ב' פירושים.**

"כי עמך מקור חיים באורך נראה אור". והנה, למילים "נראה אור" יש שני פירושים.

הא' הוא כפשוטו שהאור נראה ומתגלה. והב' לשון רבים מדברים בעדם כלומר אנחנו נראה את האור.

הפירוש הראשון הוא כפשוטו: האור נראה ומתגלה. והפירוש השני הוא [בלשון] רבים, כשהדוברים מדברים על עצמם, כלומר: אנחנו נראה את האור.

ולהבין זה גם להבין מהו כי עמך מקור חיים ולא כתיב כי אתה.

ולשם כך, [עלינו] להבין גם מה פירוש "כי עמך מקור חיים", ומדוע לא נאמר "כי אתה".

כי הנה כתיב (זכריה ד) **ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה ושנים זיתים עליה.**

שהרי נאמר (זכריה ד): "ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה ושנים זיתים עליה".

וביאור הדבר כי הנה ענין המנורה הוא כמ"ש זה דבר ה' אל זרובבל. כלומר שהמנורה הוא בחי' דבר ה' הוא בחי' כנ"י [כנסת ישראל] **מקור נשמות ישראל**

והביאור הוא שעניין המנורה הוא כפי שנאמר: "זה דבר ה' אל זרובבל". כלומר, המנורה היא בחינת "דבר ה'", שהיא בחינת כנסת ישראל (כנ"י), מקור נשמות ישראל.

ושבעה נרותיה הם ז' מדות עליונות אהוי"ר [אהבה ויראה] **והתפארות כו' שמאירים מלמעלה בכל נפש מישראל בבחי' אתעדל"ע** [אתערותא דלעילא] **שאפי'** [שאפילו] **ברשע שורה עליו מלמעלה בבחי' מקיף**

ושבעת נרותיה הם שבע המידות העליונות — אהבה ויראה והתפארות וכו' — המאירות מלמעלה בכל נפש מישראל בבחינת אתערותא דלעילא (התעוררות מלמעלה). אור זה שורה מלמעלה אפילו על רשע, בבחינת מקיף (אור המקיף עליו ואינו נקלט בפנימיות).

ולכן כתיב עליה שבבחי' זו שהוא בבחי' השראה מלמעלה בבחי' מקיף כולם שוים לטובה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **אכל בי עשרה שכינתא שריא וכמ"ש בתניא.**

לכן נאמר "עליה": ברמה זו, שבה יש השראה מלמעלה בבחינת מקיף, כולם שווים לטובה, כפי שאמרו חכמינו ז"ל: "אכל בי עשרה שכינתא שריא", וכפי שמוסבר בתניא.

2 **ושבעה ושבעה מוצקות הם בחי' המשכות ממדריגות עליונות מבחינת סוכ"ע לאתעדל"ע** [לאתערותא דלעילא] **זו. וכמה דרגין דא לעילא מן דא עד רום המעלות וכולם הם בחי' שבעה שבעה. וזהו לנרות אשר על ראשה.**

"ושבעה ושבעה מוצקות" הן המשכות מבחינות עליונות, מבחינת סובב כל עלמין, אל אתערותא דלעילא זו. יש דרגות רבות, זו למעלה מזו, עד רום המעלות, וכולן בבחינת "שבעה שבעה". וזהו [פירוש] "לנרות אשר על ראשה".

והנה כתיב מנורת זהב כולה שכל המשכות מלעילא לעילא מריש כל דרגין הוא ע"י בחי' זהב שהוא בחי' שמאל כמ"ש מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד:

והנה כתוב "מנורת זהב כולה": כל המשכה מלמעלה למעלה, מראש כל הדרגות, נעשית באמצעות בחינת זהב, שהיא בחינת שמאל, ככתוב: "מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד".

3 **והענין כי הנה כתיב המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ**

והעניין [הוא כך]. נאמר: "המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ".

שמים פי' שם מים דהיינו בחינת מים שהוא בחינת המשכה ממקום גבוה מסוכ"ע למקום נמוך להיות בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] **והוא בחינת השפלה וירידה אצלו ית'.**

"שמים" פירושו "שם מים", כלומר בחינת מים, שהיא בחינת המשכה ממקום גבוה, מבחינת [האור] הסובב כל עלמין, אל מקום נמוך, כדי שתהיה בחינת [האור] הממלא כל עלמין; והדבר נחשב להשפלה ולירידה עבורו ית'.

ופי' בשמים ובארץ (כביתי"ן הנוספין) **מתפרש לשני ענינים.**

"בשמים ובארץ", עם אותיות הבי"ת הנוספות, מתפרש בשני אופנים.

הא' שהוא משפיל א"ע [את עצמו] **כביכול לראות תוך השמים ותוך הארץ.**

הפירוש הראשון הוא שהוא משפיל את עצמו, כביכול, כדי לראות בתוך השמים ובתוך הארץ.

והב' כלומר שע"י בחינת שמים וארץ משפיל א"ע [את עצמו] **שהם הם הגורמים לבחי' ירידה והשפלה זו.**

והפירוש השני הוא שבאמצעות בחינת שמים וארץ הוא משפיל את עצמו, שכן הם עצמם גורמים לירידה ולהשפלה זו.

וביאור הענין כי פי' המגביהי לשבת אין ר"ל [רוצה לומר] שהוא יתי גבוה בבחינת מקום שהרי הנה מקום אתי כתיב והוא יתי מקומו של עולם כו'. אלא פי' גבוה במעלה ועילוי אחר עילוי עד אין קץ ותכלית שהוא קדוש ומובדל מגדר עלמין

וביאור הענין: "המגביהי לשבת" אין פירושו שהוא יתי גבוה מבחינת מקום, שהרי נאמר "הנה מקום אתי", והוא יתי מקומו של עולם וכו'. אלא הכוונה היא שהוא גבוה במעלה, עולה ממדרגה למדרגה עד אין קץ ותכלית, קדוש ומובדל מגדר העולמות.

כי כלם בחכמה עשית ועולם חסד יבנה והוא יתי רם ונשא ממדרגת חכמה עילאה וחסד עליון ואין להם ערוך אליו יתי כלל וכדכתיב לך ה' הגדולה כו' שמדת הגדולה היא בטילה אליו ואין עולה בשם גדולה כלל.

שהרי "כלם בחכמה עשית" ו"עולם חסד יבנה", והוא יתי רם ונישא למעלה ממדרגת חכמה עילאה וחסד עליון, ואין להם ערך אליו יתי כלל. וכמו שנאמר "לך ה' הגדולה" וכו': מידת הגדולה בטלה אליו, ואינה נחשבת כלל ל"גדולה".

וכן בחינת חכמה נחשבת לגבי הקב"ה כעשי' [כעשיה] גשמית כמ"ש כולם בחכמה עשית

וכן בחינת חכמה נחשבת, ביחס להקב"ה, כעשייה גשמית, כמו שנאמר "כולם בחכמה עשית".

אלא מה שמתלבש אור א"ס ב"ה בחכמה וחסד ומתפשט תוך עלמין הוא בחינת ירידה והשפלה גדולה.

אלא העובדה שאור אין סוף, ברוך הוא, מתלבש בחכמה ובחסד ומתפשט בתוך העולמות היא ירידה והשפלה גדולה.

4 והנה בחינת התלבשות זו היא בבחינת תורה ומצות. וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] הקב"ה מניח תפילין הקב"ה מתפלל ואמרו מלמד שנתעטף הקב"ה כו'. ואמרו ג' ראשונות יושב ועוסק בתורה כו'.

והנה, התלבשות זו נעשית באמצעות תורה ומצוות. כפי שאמרו חכמינו ז"ל: "הקב"ה מניח תפילין"; "הקב"ה מתפלל"; ואמרו: "מלמד שנתעטף הקב"ה כו'". וכן אמרו: "[במהלך] ג' ראשונות יושב ועוסק בתורה כו'".

וכן עד"ז כל המצות. וזהו אשר קדשנו במצותיו במצותיו דייקא שהמצות רמ"ח פקודין הן רמ"ח אברין דמלכא

וכך גם כל המצוות. וזהו [הפירוש של] "אשר קדשנו במצותיו": "במצותיו" דווקא, שכן המצוות, "רמ"ח פקודין", הן "רמ"ח אברין דמלכא".

כלומר כמו למשל אבר הגשמי שהוא בטל ומתאחד עם החיות הרוחני השוכן בקרבו כך כל המצות הם בטלים ומתאחדים באור א"ס ב"ה ממש

כלומר, כשם שאיבר גופני, למשל, בטל ומאוחד עם החיות הרוחנית השורה בתוכו, כך כל המצוות בטלות ומתאחדות עם אור אין סוף ברוך הוא עצמו.

ובהם ועל ידיהם נמשך גילוי אור א"ס ב"ה להתלבש בבחי' חכמה וחסד וקדשנו שבאתעדל"ת [שבאתערותא דלתתא] **בעשיית האדם מצות ה' גורם אתעדל"ע** [אתערותא דלעילא] **ורוח אייתי רוח ואמשיך רוח כו':**

ובהן ובאמצעותן נמשכת התגלות אור אין סוף ברוך הוא כדי להתלבש בבחינת חכמה וחסד. וזהו "וקדשנו": אתערותא דלתתא [התעוררות מלמטה], כשאדם מקיים את מצוות ה', גורמת לאתערותא דלעילא [התעוררות מלמעלה], ו"רוח אייתי רוח ואמשיך רוח כו'".

5 **וזהו הבט משמים וראה והשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל.**

וזו [הכוונה של] "הבט משמים וראה", וכן "והשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל".

כי הנה כתיב רם על כל גוים ה' שהעכו"ם [שהעובדי כוכבים ומזלות] **מקבלים חיות מצד רוממות ה' והתנשאותו בעצמותו כביכול שהוא מצד עצמותו ומהותו רם ונשא מגדר עלמין עליונים ותחתונים ואין להם יחוס ושייכות אליו כלל**

שהרי נאמר "רם על כל גוים ה'": אומות עובדות עבודה זרה מקבלות חיות מצד רוממותו של ה' והתנשאותו בעצמותו, כביכול; מצד עצמותו ומהותו הוא רם ונישא מעל לגדרי העולמות העליונים והתחתונים, ואין להן כל יחס או שייכות אליו.

ומזה נמשך ממשלת העכו"ם [העובדי כוכבים ומזלות] **על ישראל בזמן הגלות גוים מרקדין בהיכלו כו'. כי שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך שאינו תופס מקום כלל.**

ומכאן נובעת שליטתן של אומות עובדות עבודה זרה על ישראל בזמן הגלות, [כפי שנאמר,] "גוים מרקדין בהיכלו כו'". שהרי "שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך", משום שאינה תופסת מקום כלל.

6 **וכך כל העולמות עליונים ותחתונים כולא כלא ממש חשיבי קמי קוב"ה** [קודשא בריך הוא] **וכדכתיב כי נשגב שמו לבדו רק הודו וזיו והארתו על ארץ ושמים.**

וכך כל העולמות, העליונים והתחתונים, נחשבים לאין ממש לפני הקדוש ברוך הוא, ככתוב: "כי נשגב שמו לבדו"; רק "הודו", זיו והארתו [הם] "על ארץ ושמים".

וזהו כד סליק קוב"ה [קודשא בריך הוא] **לעילא כו'. ר"ל** [רוצה לומר] **שנסתלק החיות מההארה למעלה מעלה לבחי' עצמותו ומהותו**

וזוהי [המשמעות של] "כד סליק קוב"ה לעילא" וכו'. כלומר, החיות מסתלקת מן ההארה ועולה מעלה מעלה, לבחינת עצמותו ומהותו.

ואזי העולמות אינם תופסים מקום כלל והנהגת העולמות הוא בבחי' שינה כביכול כאדם הישן שנסתלק שכלו מהכלי שהוא הגוף למקורו ושרשו ולא נשאר כ"א כח הדמיון שהוא רשימו כו'.

ואז העולמות אינם תופסים מקום כלל, והנהגת העולמות היא בבחינת שינה, כביכול; כמו אדם ישן, ששכלו מסתלק מכלי הקיבול שלו — הגוף — אל מקורו ושורשו, ולא נותר אלא כוח הדמיון, שהוא רשימו (רושם), וכו'.

7 **ולכן כתיב ויקץ כישן ה' וכתיב עורה למה תישן ה' שיהיה גילוי אור א"ס ב"ה בחכמה וחסד בבחינת עצמותו ומהותו ית' בכבודו ובעצמו ויאר פניו פנימיות רצונו כו'. והיינו ע"י המשכת התומ"צ** [התורה ומצות].

לכן נאמר: "ויקץ כישן ה'", ונאמר: "עורה למה תישן ה'" — כדי שאור אין סוף ב"ה יתגלה בחכמה ובחסד, בבחינת עצמותו ומהותו ית', בכבודו ובעצמו; ו"יאר פניו" — פנימיות רצונו וכו'. והיינו על ידי המשכת התורה והמצוות.

8 **וזהו הבט משמים וראה והשקיפה ממעון קדשך מן השמים שם מים שהיא בחי' התורה שנמשלה למים ואזי וברך את עמך את ישראל**

וזהו [פירוש] "הבט משמים וראה" ו"והשקיפה ממעון קדשך מן השמים": [שמים, כלומר "שם מים" (יש מים)], והמים הם בחינת התורה שנמשלה למים; ואז "וברך את עמך את ישראל".

כי ע"י בחינה זו נהי' [נהיה] **אנחנו עם בני ישראל נתראים לפניו לדבר חשוב שכל עיקר ההשגה והגילוי הוא ע"י התורה**

כי באמצעות בחינה זו אנחנו, עם בני ישראל, ניראה לפניו כדבר חשוב, שהרי כל עיקר ההשגה והגילוי הוא באמצעות התורה;

והתורה היא אצלנו בהתגלות וזהו נפתחו השמים וארא מראות אלקים בחינת אספקלריא המאירה שע"י בחי' שמים.

והתורה גלויה אצלנו. וזהו [פירוש] "נפתחו השמים וארא מראות אלקים": בחינת אספקלריא המאירה (מראה צלולה ומאירה), הבאה באמצעות בחינת שמים.

הנה מתראה לפניו כביכול כאלו עד"מ רואה במראה המאירה שהיא מכלי זכוכית שע"י המראה נראה הדבר שרואין בה לדבר גדול יותר ומשובח יותר ממה שרואין אותה כך בלא מראה.

[ישראל] נראים לפניו, כביכול, כאילו, על דרך משל, אדם רואה במראה מאירה העשויה מכלי זכוכית: באמצעות המראה, הדבר שרואים בה נראה גדול ומשובח יותר מכפי שהוא נראה כשרואים אותו בלי מראה.

כך ע"י הבטה והשקפה בבחי' התורה שם נראים לפניו ישראל שהם מקיימי' התורה בבחי' שבח וגדולה.

כך, כשמביטים ומשקיפים בבחינת התורה, נראים שם ישראל, מקיימי התורה, לפניו בשבח ובגדולה.

וזהו ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ פי' שהם ממשיכים להיות שורה ומתגלה בחי' הוי"ה אחד שיהיה שורה בארץ התחתונה.

וזהו [פירוש] "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ": הם ממשיכים את בחינת הוי' אחד, כדי שתשרה ותתגלה בארץ התחתונה.

9 **והנה ארז"ל** [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] **מצות צריכות כוונה היינו כוונת הלב רעותא דלבא להמשיך אא"ס** [אור אין סוף] **ב"ה ממקורא דכולא שיומשך ויתגלה בבחי' חכמי'** [חכמה] **וחסד.**

חז"ל אמרו: "מצות צריכות כוונה". הכוונה היא כוונת הלב, רעותא דלבא (re'usa d'liba) [רצון הלב], להמשיך את אור אין סוף, ברוך הוא, ממקור הכול, כדי שיימשך ויתגלה בבחינת חכמה וחסד.

וזהו בחי' הזהב שהזהב הוא מנוצץ כעין ניצוצי וגחלי אש לוחשות. וכך צריך להיות בחי' רעותא דלבא ברשפי אש האהבה.

וזו בחינת הזהב: הזהב מנצנץ כמו ניצוצות וגחלים לוחשות של אש. כך גם רעותא דלבא צריכה להיות בלהט אש האהבה.

והיינו כשיקיים מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] **בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. דהיינו כשישים אל לבו ויתבונן במוחו ושכלו מ"ש אני ראשון ואני אחרון. ואני הוי"ה לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא העולם כו'.**

וזהו כאשר מקיימים את דברי חז"ל: "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים". כלומר, כאשר אדם נותן את הדברים אל לבו ומתבונן במוחו ובשכלו במה שנאמר: "אני ראשון ואני אחרון", "ואני הוי' לא שניתי", ו"אתה הוא קודם שנברא העולם" וכו'.

וזהו פי' הא' של בשמים ובארץ דהיינו שמשפיל א"ע [את עצמו] **לתוך בחינת שמים וארץ:**

וזהו הפירוש הראשון של "בשמים ובארץ": שהוא משפיל את עצמו אל תוך הבחינה של שמים וארץ.

10 **וביאור פי' הב' שבחינת שמים וארץ הוא הגורם ההשפלה יובן עם מ"ש וגלה על ראשה שפי' גולה הוא מלשון גולת הכותרת שהיא בחי' כתר למעלה מן הראש. והיינו בחי' כתר מלכות עטרת תפארת.**

והביאור לפירוש השני, שלפיו בחינת שמים וארץ היא הגורמת להשפלה, יובן ממה שכתוב "וגלה על ראשה": "גולה" [קערה] היא מלשון "גולת הכותרת" [העיטור שבראש כותרת העמוד], שהיא בחינת כתר שמעל הראש. כלומר, בחינת כתר מלכות, עטרת תפארת.

11 **והענין כי זה כלל גדול בעבודת ה' שהעבודה שמצד הרצון והבחירה שמחמת השגת המשכילים קרבת אלקים כי טוב אין זו נק' בשם עבודת עבד**

והעניין הוא [שזהו] עיקרון גדול בעבודת ה': עבודה הנובעת מרצונו ומבחירתו של האדם, מתוך הבנתם של בעלי השכל ש"קרבת אלקים כי טוב", אינה נקראת "עבודת עבד".

כי עיקר העבודה היא לקבל עליו עול מ"ש שהיא למעלה מן הטעם והדעת המושג וכמ"ש שום תשים עליך מלך

כי עיקר העבודה הוא לקבל על עצמו עול מלכות שמים, שהוא למעלה מן הטעם והדעת שאפשר להשיג, כמו שכתוב: "שום תשים עליך מלך",

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **בטל רצונך מפני רצונו שיהיה לו ביטול רצון וכאלו אין לו רצון אחר כלל רק לקיים מה שמצוה עליו השי"ת ובקבלי' זו אתכפיי' סט"א** [אתכפייא] [השם יתברך] [ובקבלה] [סטרא אחרא] **ואסתלק יקרא דקוב"ה כו'.** [דקודשא בריך הוא]

וכפי שאמרו חז"ל ז"ל: "בטל רצונך מפני רצונו" — שיהיה לאדם ביטול הרצון, כאילו אין לו כלל רצון אחר מלבד לקיים את מה שה' מצווה עליו. בקבלה זו נכנעת הסטרא אחרא (הצד האחר, המתנגד לקדושה), וכבודו של הקב"ה מתעלה, כמאמר "אתכפיי' סט"א ואסתלק יקרא דקוב"ה כו'".

12 **וזהו ברוך אתה הוי"ה אמ"ה** [אלקינו מלך העולם] **שנמשך להיות בחי' מלכותו על העולם מחמת ביטול רצון להיות עבד לו. ואזי נמשך מלמעלה להיות בחי' מלך כי אין מלך בלא עם.**

וזהו [פירוש] "ברוך אתה הוי' אמ"ה": שמדרגת מלכותו על העולם נמשכת מכוח ביטול הרצון להיות עבד לו. ואז נמשכת מלמעלה בחינת מלך, כי "אין מלך בלא עם".

וזהו כי לי בני ישראל עבדים פירושו שע"י שיהיו בבחי' עבדים אזי יהיו לי ואזי יומשך גילוי אור א"ס ב"ה ממקורא דכולא.

וזהו [פירוש] "כי לי בני ישראל עבדים": כלומר, על ידי שיהיו בבחינת עבדים, יהיו אז "לי", ואז תימשך התגלות אור אין סוף ברוך הוא ממקור הכול.

13 **וזהו המשפילי לראות בשמים ובארץ פי' שע"י בחי' שמים וארץ שהם בחי' תושב"כ** [תורה שבכתב] **ותורה שבע"פ** [שבעל פה]

וזהו [פירוש] "המשפילי לראות בשמים ובארץ": באמצעות הבחינה של שמים וארץ, שהם התורה שבכתב והתורה שבעל פה,

ופעמים שהם נקראים בחינת תורה ותפלה ועי"ז גורם ירידת והמשכת אור א"ס ב"ה כי התפלה היא מבחי' ארץ שהיא בחי' ביטול רצון להיות כעפר.

ולפעמים הם נקראים תורה ותפילה; ובאמצעותם [האדם] גורם לירידה ולהמשכה של אור אין סוף, ברוך הוא. שכן התפילה היא בבחינת ארץ, והיא בחינת ביטול הרצון, להיות כעפר.

14 **וזהו ענין הצעקה במרירות צעק לבם ויצעקו אל ה' בצר להם ועי"ז ופרעה הקריב כי ע"י אתעדל"ת** [אתערותא דלתתא] **מעומק'** [מעומקא] **דלבא במרירו' נפשו מפנימיות נקודת הלב אזי אתכפיי'** [אתכפייא] **סט"א** [סטרא אחרא] **ואסתלק יקרא דקוב"ה** [דקודשא בריך הוא] **וכו'**

וזהו עניין הזעקה מתוך מרירות: "צעק לבם", "ויצעקו אל ה' בצר להם", ועל ידי כך "ופרעה הקריב" (כלומר, פרעה קירב). שכן על ידי אתערותא דלתתא מעומק הלב, מתוך מרירות הנפש הנובעת מפנימיות נקודת הלב, נכפפת הסטרא אחרא, וכבודו של הקדוש ברוך הוא מתעלה וכו'.

וכן ע"י התורה והמצות אשר קדשנו במצותיו שהעלנו בקדש העליון כו' כמ"ש במ"א רוח אייתי רוח ואמשיך רוח ה' וגילוי אור א"ס ב"ה ממקורא דכולא.

וכן על ידי התורה והמצוות, "אשר קדשנו במצותיו", שהרי הוא העלה אותנו אל הקדושה העליונה וכו'. וכפי שמבואר במקום אחר: "רוח אייתי רוח ואמשיך רוח" — רוח ה' וגילוי אור אין סוף ברוך הוא ממקור הכול.

15 וזהו בחי' מנורת זהב כו' בחי' שמאל וכמ"ש מצפון זהב יאתה כו'. אך הגורם לבחי' ומדרגה רבה זו וביטול רצון זה. הנה כתיב ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה וא' על שמאלה.

וזוהי בחינת "מנורת זהב כו'", בחינת שמאל, כפי שנאמר: "מצפון זהב יאתה כו'". אך מה גורם לבחינה ולמדרגה רבה זו, ולביטול רצון זה? הרי כתוב: "ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה וא' על שמאלה".

16 וכתוב אחד אומר אשר הם מריקים הזהב פי' שע"י נמשך בחי' הזהב והם הם בחי' התורה והמצות בשרשם שמהם נשפע בחינת התעוררות בנצוץ אלקות שבאדם

ופסוק אחר אומר: "אשר הם מריקים הזהב", כלומר, שעל ידם נמשכת בחינת הזהב. והם בחינת התורה והמצוות בשורשן, שמהן נמשכת התעוררות בניצוץ אלקות שבאדם,

לעורר את האהבה כרשפי אש ומרירות על נפשו מעומקא דלבא בצר לו בגלותא במאסר הגוף ולהיות כלתה נפשו להשתפך אל חיק אביה בכלות הנפש לצאת מנרתקה.

לעורר אהבה כרשפי אש, ומרירות על נפשו מעומק הלב, כשהוא נתון בצרה בגלות, במאסר הגוף; ושנפשו תכסוף להישפך אל חיק אביה, בכלות הנפש, ולצאת מנרתקה.

17 וזהו כי עמך מקור חיים ר"ל [רוצה לומר] שמקור החיים והמשכות שפע אור אלקי בכל העולמות עליונים ותחתונים הוא בטל וטפל לגבי קוב"ה [קודשא בריך הוא] בכבודו ובעצמו

וזהו [פירוש] "כי עמך מקור חיים": כלומר, מקור החיים והמשכת השפע של האור האלוקי בכל העולמות, העליונים והתחתונים, בטל וטפל ביחס להקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

כי הקב"ה בכבודו ובעצמו אינו בגדר המשכה והשפע כלל אלא שבאורך נראה אור דהיינו ע"י הארת אור התורה ומצות שהן הן בחי' אברין דמלכא שם בחי' המשכה להיות נראה אור ונתגלה בבחי' גילוי

הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו אינו שייך כלל לגדר של המשכה והשפעה; אלא "באורך נראה אור" — כלומר, באמצעות הארת אור התורה והמצוות, שהן "אברין דמלכא" [איברי המלך], נמשכת המשכה, כך שהאור נראה ומתגלה בגלוי.

וגם אנחנו נראה כי מאחר שעל ידינו מתראה האור הרי אנחנו נראים באור זה ומתגל' [ומתגלה] הארת קדוש' [קדושה / קדושת] ישראל כמ"ש ומי כעמך ישראל כו':

וגם אנו "נראה": מכיוון שהאור נראה באמצעותנו, גם אנו נראים באור הזה, והארת קדושת ישראל מתגלה, כפי שנאמר: "ומי כעמך ישראל כו'".

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY-NC 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. בתי כנסת, מוסדות חינוך ומפעלים ללא כוונת רווח רשאים להעתיק, להדפיס ולהפיץ אותה בחופשיות, ולבקש תרומות לכיסוי עלות ההדפסה; אסור למכור אותה לעולם. יש לציין את הוצאת קה"ת ואת likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

מיזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך likuteitorah.com/he/torah-ohr/mikeitz/5/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק